

прѣти и тѣй направи промѣжъ, прѣзъ кой-то на часътъ ся промѣжнѣ, а слѣдъ него и Ангелина. Сега вече бѣхъ слободни.

Но щомъ ся посѣвзехъ отъ радость, ето че искочи напрѣдъ имъ едно голѣмо куче и гы залая. Дѣцата ся уплашихъ, но не смѣяхъ да выкатъ. Браняхъ ся до колкото можахъ и умѣяхъ, а кучето все по-силно и по-силно лаяше и ся впиваше въ тѣхъ. Дѣцата вече ся смаяхъ, страхъ гы беше да не искочи подирѣ имъ потера, като гы е подирило кучето. Но, като поотпрѣднѣхъ на далечъ, кучето гы остави и ся върехъ. Тогазъ и двѣтъ уморени сѣднѣхъ на влажнѣтъ трѣвѣ, а туй бѣше за Ангелининото здравіе твърдѣ врѣдително.

Тьмно бѣше като въ рогъ. Едвамъ ли сегызъ тогысъ по пѣкойъ зарѣжъ отъ мѣсеца можеше да поблесве прѣзъ гѣстытъ черны облацы. Дѣцата, и тѣй си смаени отъ страхъ, а отъ кучето еще повече уплашени, побъркали пѣтътъ, загубватъ ся безъ да знаѣтъ на кѣдѣ отивать; това бѣ за тѣхъ нова и поголѣма злочестина. Ангелина вече бѣше досущъ отмалиѣла и хванѣ да плаче.